

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

หลังไหลเข้าวัดมาก ๆ ความสงบเย็นจะมีแก่ชาติบ้านเมือง

ผู้กำกับ จากหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย ฉบับวันศุกร์ หัวข้อเรื่อง

“อย่าเหยียบหัวใจสาธุชน”

ภาพสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก ที่ทรงแสดงความดีพระทัยอย่างล้นเหลือต่อพระธรรมวิสุทธิมงคล เมื่อได้เข้ากราบเยี่ยมถึงในห้องบรรทม เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2548 นับเป็นภาพที่พุทธศาสนิกชนทั้งหลายต่างก็มีความปลื้มปิติยินดีเป็นอย่างยิ่ง พอเช้าวันรุ่งขึ้นลูกศิษย์ของหลวงตาก็ได้ยื่นภาพที่หนังสือพิมพ์ลงข่าวให้หลวงตาได้ชื่นชม หลวงตาก็ถึงกับเอ่ยด้วยความปลาบปลื้มใจว่า นี่เวลาท่านจ้อกัน ดูอาการท่านจ้อกัน ท่านนิ่งเฉย ทางนี้ก็กำลังจ้อ จับมือจับแขนกันแต่ก่อนเป็นเพื่อนกัน นี่ละเพื่อนเก่าคุยกัน สนทนกัน ไม่มีเสียง เราจะใช้เสียงน้อยมาก แต่ท่านไม่ได้ใช้มีแต่เราใช้กราบเรียนท่าน ที่เหลือเราก็มายเยี่ยมท่านอะไร ๆ นิดหน่อยแต่ดูอาการก็สนใจจับมือจับแขนกันดูซินะ ใครจะไปจับมือจับแขนท่านได้ มีแต่หลวงตาละ จับได้สบาย นี่ดูเอา” สาธุ...ขอพระองค์ทรงเจริญพระชนมายุยิ่งยืนนาน

ครับ..ภาพเช่นนี้ หรือภาพที่พระองค์เสด็จทรงปฏิบัติพระภารกิจยังสถานที่ต่าง ๆ แทบไม่มีเว้นในแต่ละเดือน ไม่ว่าจะเป็นพระสงฆ์องค์เณรหรือประชาชนผู้มีจิตศรัทธาเลื่อมใสต่อพระองค์ท่าน เชื่อว่าไม่ค่อยจะเห็นกันนักหรอก ที่ไม่มีโอกาสได้เห็นก็เพราะทางภาครัฐไม่สนับสนุนให้ออกข่าว ถึงจะไม่ได้ห้ามอย่างเป็นทางการ แต่การสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อให้สื่อมวลชนทั้งหลายได้ทราบกำหนดการเสด็จล่วงหน้า ก็มักจะปกปิดไม่มีการเปิดเผยอย่างที่ควรจะเป็น

เขาไม่ค่อยออกข่าวสมเด็จพระสังฆราช

หลวงตา จะเป็นอะไรสมเด็จสังฆราชเป็นหัวใจของประชาชนชาวพุทธ ทั้งประชาชนทั่วๆ ไปทั่วประเทศไทยว่าไง ออกเสียหายอะไร มีแต่ความเป็นมงคลมหามงคล ผู้อ้างเสียอีกเป็นผู้เสียเป็นผู้ผิด พูดอย่างนี้แหละเรา พูดเป็นธรรม สิ่งใดที่เป็นมงคลไม่เป็นมงคลก็รู้ ที่ออกนี้เป็นมงคลอย่างยิ่งแก่ประชาชนทั่วๆ ไป ห้ามผิด ผู้ห้ามเป็นผู้ผิด ผู้ออกไม่ผิด

ผู้กำกับ ที่ไม่มีโอกาสได้เห็นก็เพราะทางภาครัฐไม่สนับสนุนให้ออกข่าว ถึงจะไม่ได้ห้ามอย่างเป็นทางการ แต่การสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อให้สื่อมวลชนทั้งหลายได้ทราบกำหนดการเสด็จล่วงหน้า ก็มักจะปกปิดไม่มีการเปิดเผยอย่างที่ควรจะเป็น อย่าว่าแต่ทางภาครัฐเลย แม้คณะสงฆ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันสมเด็จพระสังฆราชก็ดู

จะเพิกเฉยละเลยต่อองค์สมเด็จพระสังฆบริดรอย่างผิดสังเกต เมื่อฐานอำนาจได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมจนสิ้นแล้ว ความสำคัญของสมเด็จพระสังฆบริดก็ลดน้อยถอยลงอย่างน่าสลดสังเวชใจ ทำให้คิดอยู่ในใจตนเองว่านี่นะหรือผู้มีหน้าที่ปลุกฝังจิตวิญญาณของประชาชน

ในการจัดขบวนเสด็จ ก็ผิดแพกแพกประเพณีปฏิบัติไปจากเดิมอย่างไม่น่าเชื่อ ดังจะสังเกตได้ว่าขบวนเสด็จของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชฯ ได้ถูกสั่งให้ระงับรถวิทยุนำขบวน(รถตำรวจทางหลวง) ไป 1 คัน เมื่อเวลาจะเสด็จไปทรงพระภารกิจที่ไหนจะเห็นว่า มีวิทยุรถกองปราบฯนำขบวนเพียงคันเดียว คันที่ปิดท้ายขบวนไม่มีแล้ว

แตกต่างจากขบวนของ “สมเด็จพระพุฒาจารย์” ประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชอย่างสิ้นเชิง ซึ่งเวลาจะไปไหนมาไหนที่ก็จะมีทั้งรถวิทยุตำรวจนำขบวนและรถวิทยุตำรวจปิดท้ายขบวนครบ มันเกิดอะไรขึ้นกับสมเด็จพระสังฆราช ได้ทราบมาว่าเจ้าของเบียร์ช้างได้ถวายรถพระที่นั่งแด่สมเด็จพระสังฆราช 1 คันเป็นรถยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นเซฟิโรยอดนิยมน พระองค์ทรงเห็นว่าท่าน “พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ” สมัยที่เป็นนายกรัฐมนตรี ได้สั่งการให้รถวิทยุตำรวจทางหลวงมาอยู่ประจำพระองค์แล้ว 1 คัน จึงทรงประทานรถยนต์คันนั้นให้แก่กองบังคับการตำรวจทางหลวงเพื่อไว้ใช้ในราชการ

แล้วปัจจุบันนี้มันเป็นยังไงท่านผู้บังคับการตำรวจทางหลวงคนปัจจุบัน ท่านจะตอบปัญหานี้แก่สาธุชนเขาอย่างไร ตอบได้ไหมครับว่าใครสั่งให้ระงับรถวิทยุประจำพระองค์

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา ก็เป็นเรื่องผู้บังคับการตำรวจทางหลวงจะตอบเอง ก็ถูกต้องแล้ว หลวงตาบัวตอบไม่ได้ เพราะหลวงตาบัวไม่รู้เรื่อง ถ้าเป็นรถที่เขามาถวายให้ใช้นี้เราตอบได้ ให้ถามมา ก็เท่านั้นเอง ไม่มีอะไรที่จะแทรกเราก็ไม่แทรก ถ้าอะไรมีขัดข้องที่จะแทรกเป็นธรรมแทรกเข้าไป ไปถามตำรวจทางหลวงเท่านั้นเอง

วันนี้เป็นวันอาทิตย์เราเห็นพี่น้องทั้งหลายเข้าวัดเข้าวา นี้ เหมือนโบราณของเราครั้งโบราณปุ๋ยตายายทั้งหลายพอวันว่างจะหลังไหลเข้าวัด ๆ ฟังธรรมจำศีล ครั้นต่อมา นี่จางไป ๆ จนคนจะเข้าวัดไม่ค่อยมี แต่เข้าโรงลิเกละครระบำรำไปเต็มไปหมด ที่นี้ให้เปลี่ยนสภาพเสียใหม่ ตอนที่เข้าระบำรำไปคนมันฟังเพื่อห่อเหิมเป็นบ้ากันทั้งนั้น เข้าวัดไม่ค่อยเป็นบ้านะคน ต่างกัน คนหลังไหลเข้าวัดจะได้ศีลได้ธรรมเข้าไปเป็นเครื่องประดับตนแล้วสวยงามทั่วหน้ากัน ต่างกันนะ หลังไหลเข้าวัดมาก ๆ ความสงบ

เย็นจะมีแก๊สชาติบ้านเมืองของเรา ถ้าหลังไหลเข้าไปหาโรงโป๊ๆ เป๊ๆ อย่างนี้ไม่ได้นะ เสีย เสียมาก

เรียนมามากเท่าไรให้กิเลสเอาไปถูหมด ใช้ไม่ได้นะ เมืองไทยเรานี้เรียนมาก เรียนสูงถึงขั้นดอกเตอร์ดอกแต่อะไรก็ไม่ว่าง แต่ความประพฤติลงอยู่ใต้พื้น กับความคิดที่เรียนมาเข้ากันไม่ได้เลย เรียนวิชาทางโลกมา ต้องเอาวิชาทางธรรมเข้าไปแทรก ถ้าไม่แทรกใช้การงานอะไรไม่ได้ มันพาคนให้เสียเพราะความลืมนื้อลืมนัว เย่อหยิ่งนั่นแหละสำคัญ วิชาของกิเลสมักเย่อหยิ่งเสมอ วิชาของธรรมถ้าเป็นธรรมจริง ๆ ไม่เย่อไม่หยิ่ง เรียนรู้มากเท่าไรปฏิบัติหนักมากเท่าไรยิ่งสวยงามน่าดูน่าชมวิชาธรรม ถ้ากิเลสเข้าไปแทรกแล้ววิชาธรรมก็กลายเป็นโลกไปหมด แล้วเสีย

เราได้เห็นบรรดาพี่น้องทั้งหลายหันหน้าเข้าวัดเข้าวาหลวงตาพอใจจริง ๆ สมเจตนาที่ช่วยโลกด้วยความเมตตาล้วน ๆ ช่วยก็ช่วยด้วยความเป็นธรรม ตั้งแต่หลวงตาได้นำพี่น้องออกช่วยชาติบ้านเมืองมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ หลวงตานำมาด้วยความภาคภูมิใจ ไม่ปรากฏในจิตใจเจ้าของเลยว่าได้ทำความมัวหมองให้พี่น้องทั้งหลายในแง่ใดบ้าง ไม่มี เพราะเราทำด้วยความบริสุทธิ์ใจทุกอย่าง ทำทุกอย่างจะเอาใจนี้ ถ้าจะพูดว่าเรดาร์ ก็จับเรดาร์พิจารณาเรียบร้อยแล้วกระจายออก ๆ ออกแต่ความถูกต้องทั้งนั้น ไม่มีกิเลสเข้าไปแทรกเลย

เพราะฉะนั้นการนำพี่น้องทั้งหลายนี้จึงมีความภาคภูมิใจ วัตถุประสงค์ของที่ได้มามากน้อยนั้นก็เป็นที่ภาคภูมิใจว่าไม่รู้ว่าไหลแตกซิมไปไหนเลย สำหรับหลวงตาเป็นผู้นำ บอกไม่มี ตั้งแต่ทองคำลงมาจนกระทั่งเงินสดเงินบาทเหล่านี้ ออกด้วยความบริสุทธิ์ใจทั้งนั้น ๆ เพราะฉะนั้นเราเห็นเรื่องสกปรกรกรุงรัง จนกระทั่งจะทำบ้านเมืองให้ล่มจม เช่นรัฐบาลที่เป็นไปอยู่ทุกวันนี้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ทั่วประเทศและทั่วโลก เราจึงฟังไม่ได้ นะ นี้ละธรรมกับโลกต่างกันอย่างไร ท่านทั้งหลายดูเอา

ธรรมที่เรานำมาพูด หรือพาพี่น้องทั้งหลายปฏิบัติทุกวันนี้เป็นความชุ่มเย็นทุกแห่งทุกทาง ไม่ปรากฏว่าให้เป็นความกระทบกระเทือนแก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แม้ชนิดหนึ่งไม่มี เราทำไปด้วยความเทิดทูนทั้งสามพระองค์นี้เรียบร้อยในหัวใจเรา เพราะฉะนั้นเราจึงภาคภูมิใจ บรรดาพี่น้องทั้งหลายที่ช่วยอนุโมทนาสาธุการสนับสนุนกันก็รู้สึกว่าการตั้งขึ้นทุกด้าน วัตถุประสงค์ก็กระตือรือร้นมา เช่นอย่างทองคำนี้ก็ได้ตั้ง ๑๑ ตัน ฟิงชิ่งนะ แต่ก่อนเคยมีที่ไหน พี่น้องชาวไทยรวมกันด้วยความรักชาติของตน

ทองคำได้ถึง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัม เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว เวลานี้กำลังเป็นทองคำประเภทน้ำไหลซิม เพราะเราเป็นห่วงใยทองคำในคลังหลวงของเราอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน เราจึงต้องอดต้อออันบิณฑบาตจากพี่น้องทั้งหลายอยู่เรื่อยมาอย่างนี้

แหละ ดั่งที่ได้ทองคำทุกวันนี่ นี่ได้ก็เพื่อจะเข้าคลังหลวงของเรานั้นแหละ เราไม่มีอะไรที่จะไปทำให้กระทบกระเทือนแก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราไม่มี เราทำด้วยความเป็นธรรมล้วน ๆ เราจึงภาคภูมิใจในการดำเนินของเราตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

เราทำด้วยความบริสุทธิ์ใจทุกอย่าง อันใดที่จะแสดงออกนี้ต้องพิจารณาภายในใจให้เรียบร้อยก่อน ใจนี้พูดให้ตรงไปตรงมา เราสมมักสมผล สมเหตุทุกสิ่งทุกอย่าง สมผลเต็มกันในหัวใจ เราไม่มีที่ต้องติในใจดวงนี้ เพราะฉะนั้นจึงนำใจดวงนี้ออกวิพากษ์วิจารณ์ พินิจพิจารณาจะดำเนินหน้าที่การงานอันใดเพื่อโลกเพื่อสงสาร จึงนำออกด้วยความบริสุทธิ์ใจทุกอย่าง สิ่งใดที่เป็นมลทินเข้ามาแตะกับจิตดวงนี้ไม่ได้ ปิดทันทีเลย ปิดทันที ไม่มีที่ลับที่แฉง หัวใจเป็นนักรู้ รู้ทันที ไม่ว่าจะที่ลับที่แฉง หัวใจรู้เปิดเผยอยู่ตลอดเวลา

เพราะฉะนั้นสิ่งใดที่จะเข้ามาแปดเปื้อนไม่ได้ ปิดทันที ๆ จะนำออกแต่สิ่งที่เป็นธรรมล้วน ๆ กับพี่น้องทั้งหลายทั่วไป เราทำอย่างนี้ตลอดมา เราจึงไม่เคยมีอะไรที่จะให้เป็นความกระทบกระเทือนแก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นอกจากสิ่งใดที่เข้ามาเกี่ยวข้องจะทำลายสิ่งเหล่านี้ เราคัดค้านต้านทานโดยความเป็นธรรมล้วน ๆ เหมือนกัน เราไม่เคยว่าจะสะทกสะท้านกับสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุ เรากราบไหว้ธรรมสันทิใจ กราบไหว้พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ด้วยความสนิทใจ โลกเราไม่ได้กราบ มีแต่เมตตา สงสารโลกเท่านั้นแหละ

เราได้เห็นพี่น้องทั้งหลายหันหน้าเข้าวัดเราพอใจ หันหน้าเข้าวัดจะเห็นกิริยาอาการอันดีงามของพระเจ้าพระสงฆ์ด้วยนะ จากนั้นก็ดูกิริยามารยาทของท่านผู้มาทั้งหลายรวมกันเข้าสู่ธรรมสู่ธรรม กลับไปก็มีความสุขเป็นสิริมงคลแก่ตนติดไปในจิตใจ แล้วก็แผ่กระจายไปในครอบครัวเหี้ยเรือ่น หน้าที่การงาน ก็สงบงามตาไปตาม ๆ กันหมด ธรรมไปที่ไหนเป็นอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นจึงขอให้นำธรรมเข้าสู่ใจ อย่างนำแต่กิเลสตัณหาเข้าสู่ใจมันจะกินบ้านกินเมืองให้แหลกเหลวไปหมด

อย่างประกาศบ้าง ๆ อยู่ทุกวันนี้เราฟังไม่ได้นะ กินก็กินพิลึกพิลื้อ จะกินคนทั้งชาติอย่างไม่มีที่เหลือเลย ด้วยสองสามพุงเท่านั้น ฟังแล้วมันฟังไม่ได้นะ เราสลดสังเวชจริง ๆ กับหัวใจของเราที่เปิดเพื่อพี่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตาล้วน ๆ ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวนะ เราพูดจริง ๆ ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว มีเท่าไรออกหมด ๆ ด้วยความเมตตาล้วน ๆ ในหัวใจเราพอทุกอย่างแล้ว มีแต่ความเมตตาแล่นโลกแล่นสงสาร เรานำอันนี้ละออกช่วยชาติบ้านเมืองทุกวันนี้

เพราะฉะนั้นสิ่งใดที่ได้มาแล้วจึงออกเป็นประโยชน์แก่โลกทั้งหมด อย่าง
 จตุปัจจัยพี่น้องทั้งหลายบริจาคนานี้ไม่ไปไหน ปัจจัยเหล่านี้ช่วยโลกทั้งนั้น เราไม่
 เอา ใครมาเกี่ยวข้องกับเราต้องเป็นหัวใจของเรา เช่นบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่เข้ามา
 เกี่ยวข้องการเงินการทองเขาเป็นหัวใจเดียวกับเรา มามีอะไรให้เราจับได้ ไม่ได้เป็น
 อันขาด ขาดสะบั้นไปเลย ติดต่อกับเราไม่ได้จนกระทั่งวันตาย ถึงขนาดนั้นนะ
 เพราะฉะนั้นใครมาเกี่ยวข้องกับเราเรื่องการเงินการทอง ที่เราใช้สอยเป็นอย่างไร
 ต้องเป็นอย่างหัวใจเราอย่างเดียวกัน ไม่เป็นอย่างอื่น เราจึงพอใจทุกอย่าง

เราไม่มีลืบล้านนั้นญาติพี่น้องนี้ พี่นี่น้อง เราไม่มี พี่น้องทั่วโลกดินแดน เราถือ
 อย่างนั้นนะ เราเสมอกันไปหมด ไม่ได้ว่าเป็นญาติเป็นลูกเป็นหลานของเรา เราให้คน
 ละเท่านั้นเท่านั้นอย่างนี้เราทำไม่ลง ชัดกับธรรม ธรรมต้องสม่ำเสมอไปหมด เราทำแบบ
 นี้อย่างนั้นทั้งนั้น เราไม่มีอะไร เราจึงเป็นที่พอใจ เพราะเราไม่มีลืบลับกับผู้ใดในโลกอันนี้
 เสมอไปเลย ด้วยความเมตตาล้วนๆ

นี่เห็นพี่น้องทั้งหลายเข้ามาสู่วัดสุวา ก็จะได้กิริยาของอรรถของธรรมเข้าสู่จิตใจ
 แล้วปรับปรุงจิตใจตัวเอง อันใดที่ไม่ดีให้แก่ขัดดัดแปลงไปเรื่อยๆ และต่างคนต่างแก้ไข
 และต่างคนต่างก็จะดีสงบเย็นไปตามๆ กัน เรื่องของกิเลสตัณหาไม่มีประมาณ จะพา
 โลกให้ล่มจมได้ไม่สงสัย เรื่องกิเลสตัณหา ตัณหาคือความทะเยอทะยาน ความอยากได้
 ไม่มีคำว่าพอ นตฺถิ ตณฺหาสมานํตี แม่น้ำทั้งหลายเสมอด้วยตัณหา คือความอยาก
 ความทะเยอทะยานนี้ไม่มี แม่น้ำมหาสมุทรยังมีฝั่งมีฝาย แต่ความทะเยอทะยานอยากไม่
 มีฝั่งมีฝาย ข้ามไปหมดเลย มั่นรุนแรงมาก ทำโลกให้ล่มจมได้

ดังที่ได้ยินประกาศกันลั่นอยู่ทั่วเมืองไทยเราเวลานี้ มีตั้งแต่ความชั่วช้าลามก เอา
 ใครมาเป็นรัฐบาลก็เอายักษ์เอาผีเข้ามากินบ้านกินเมือง กินท้องป่องแล้วก็ออกไป ยักษ์
 คนใหม่เข้ามาก็ไ้หมาขี้เรื้อนกำลังหิวโหยอาหารนั้นแหละ วิ่งเข้ามา เข้ามาในกองกลาง
 นี้แล้วก็เหมือนปล่อยหมาเข้าถาน ถ้าปล่อยเข้าไปแล้วท้องป่องยังไม่ยอมออก จับหาง
 ดึงออก ดึงออกไม่ยอมออก จับหางดึงจนหางขาดยังไม่ยอมออก ยังกินส้วมกินถานของ
 สกปรกด้วยจิตใจที่โสมมนั่นแหละ

สมบัติเงินทองที่พี่น้องชาวไทยเราเอาเข้าไปหนุน เพื่อชาติบ้านเมืองของตน
 กลายเป็นอาหารการบริโภค หรือเป็นส้วมเป็นถานของพวกนี้เข้าไปกินเสียจนหมด ไม่
 ยอมออกนะ จับหางดึงออก หางขาดมันยังไม่ยอมออกพวกนี้ พวกนี้ถ้าปล่อยเข้าไปแล้ว
 เหมือนปล่อยหมาเข้าถานนั่นละ เข้าไปท้องป่องออกมา ท้องป่องออกมา โลกสงสารจะ
 เตือดร้อนขนาดไหนก็ตาม เรากับพวกเพื่อนของเราญาติมิตรวงศ์สาของเรานั้น ได้ท้อง
 ป่องก็พอใจๆ

ใครก็เป็นเศรษฐีๆ เศรษฐีเหม็นคลุ้งคือเศรษฐีในปัจจุบันนี้เอง จะเป็นเศรษฐีที่ โหนเหม็นคลุ้ง ใครเป็นเศรษฐีมาก็หอมหวานชวนชมกันใช้ไหม เศรษฐีอันนี้เป็นเศรษฐีที่ เหม็นคลุ้ง ไม่มีใครอยากดม ไม่มีใครอยากฟังเสียงมันละเศรษฐีไอ้ท้องป่องนี้ เห็นแก่ ตัว เห็นแก่พรรคแก่พวก เห็นแก่เพื่อนของตัว ญาติมิตรของตัว กินเท่าไรกลืนเท่าไรไม่ พอๆ สมบัติเงินทองข้าวของของคนทั้งประเทศไปกลืนกินในคนสองสามคน ท้องป่องๆ ท้องป่องจนเป็นเศรษฐี เศรษฐีนี้เขาเรียกว่าเศรษฐีส้วมเศรษฐีถ่าน เศรษฐีเหม็นคลุ้งทั่ว ประเทศไทย ใครไม่อยากฟังเศรษฐีประเภทนี้

เศรษฐีทั้งหลายเขามีความชุ่มเย็นเป็นสุข มีคนนับหน้าถือตา แต่เศรษฐีประเภท ปัจจุบันนี้มีแต่เศรษฐีเหม็นคลุ้งไปหมด ใครไม่อยากฟัง เพราะเหตุไรจึงไม่อยากฟัง มัน เหม็น จะดูจะนั่นได้อย่างไร จะดูไม่อยากดู จะดมใครจะอยากดม มันเหม็นคลุ้ง เป็น อย่างนั้นละ นี่ละกิเลสตัณหา มันเข้าช่องโหนดทำลายช่องนั้น ไม่มีคำว่าส่งเสริมนะ มีแต่ การทำลายๆ แต่ธรรมเข้าตรงโหนดเฉลี่ยเพื่อแผ้วให้ทั่วถึงกันหมด เป็นอรรถเป็นธรรม เสมอไป นั่นท่านเรียกว่าธรรม กิเลสเข้าไปโหนดเป็นไฟเผาได้ทั้งลำเป็นลำตายลำสดลำ แห้งเผาได้หมด ถ้าเป็นธรรมนี้ไม่ทำ เสมอกันไปหมดเลย ให้พากันจำเอานะ วันนี้พูด เพียงเท่านี้ละ เหนื่อยมากแล้ว เอาละพอ ต่อไปจะให้พร ให้จำไว้ละคำเทศนาว่าการที่ได้ สอนนี้นะ ที่นี้จะให้พร

วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ ทองคำเข้าวันนี้ได้ ๑๖ บาท ๒๘ สตางค์ ทองคำที่ หลอมแล้ว ๑๙๐ กิโล ทองคำที่ยังไม่ได้หลอม ๖ กิโล ๓๔ บาท ๕๑ สตางค์ รวมทองคำ ที่หลอมแล้วและยังไม่หลอม ได้ ๑๙๖ กิโล ๓๔ บาท ๕๑ สตางค์ ถ้ารวมทองคำ ๓๗ กิโลครึ่ง เป็น ๒๓๔ กิโล ๑ บาท ๖๒ สตางค์ นี่ทองคำเราประเภทน้ำไหลซึม เวลานี้ได้ ๑๙๖ กิโล ๓๔ บาท ๕๑ สตางค์นะ ต่อไปก็เพิ่มเข้าเรื่อยไป

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz